

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Someščanje!

Naši kadidatje so:

V II. volilnem razredu

ki voli v sredo, dne 27. aprila t. l.:

Ivan Hribar

deželni poslanec, ravnatelj banke „Slavije“ in hišni posestnik;

Dr. Josip Kušar

odvetnik;

Dr. Danilo Majaron

odvetnik;

Ivan Šubic

ravnatelj c. kr. obrtnoumetne šole;

Dr. Ivan Tavčar

odvetnik, dež. odbornik, državni in deželni poslanec in posestnik

V I. volilnem razredu

ki voli v petek, dne 29. aprila t. l.:

Josip Lenče

posestnik in veletržec;

Ilija Predović

posestnik, gostilničar in veletržec;

Ubald pl. Trnkóczy

lekarnar in posestnik;

Dr. Karel Triller

odvetnik.

V Ljubljani, dne 20. aprila 1904.

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke.

Loubet v Rimu.

Prezident francoske republike je prišel včeraj v Rim na obisk italijanskega kralja.

Ta obisk je velikega mednarodnega pomena; z njim je takorekoč potrjeno in pripoznano zblizanje italijanskega kraljestva in francoske republike. Pariški »Figaro«, gotovo kompetenten tolmač političnega pomena tega obiska, pravi, da je ta sestanek poglavarjev obeh romanjskih držav dokaz, da so izginila nasprotja, ki so vladala med Francijo

in med Italijo ter da je med tema državama nastalo prijateljsko razmerje, ki je ravno toliko vredno kakor kaka formalna alijanca. In italijansko časopisje ubira v svojih pozdravnih člankih iste strune. Francosko-italijansko prijateljstvo — to se vidi zdaj — stoji na zdravi in krepki podlagi.

Vzpričo temu se vsiljuje vprašanje: Kaj pa trozveza? To vprašanje je gotovo umestno, saj je bil prav pristop Italije k trozvezi prvi, poglavitni in lahko se reče edini nagib nasprotju, ki je od Crispijevih časov

do zadnjih mesecev vladalo med Italijo in med Francijo ter je svoj čas provzročilo carinsko vojno, v kateri je Italija tako hudo krvavela, da se je že bližala bankrotu. Trozveze v teh dnevih nihče ne omeni. Tako francosko kakor italijanske časopisje jo poponoma ignorira, dasi je vendar naperjena tudi proti Franciji. To pač dopušča domnevanje, da trozveza, čeprav formalno še vedno obstoji, vendar nima v najboljšem slučaju več tistega pomena, kakor svoj čas. Proti Franciji naperjena alijanca, katere se je pa Franciji tako malo bati, da je lahko v najintimnejšem prijateljstvu s trozvezno Italijo — taka alijanca je podobna meču, od katerega je ostal samo še ročaj, na politično konstelacijo v Evropi pa ne vpliva več.

Loubetov obisk pa ne kaže samo, kako je dandanes razmerje med Italijo in med Francijo in kaka usoda je zadela ono trozvezo, pred katero se je nekoč tresla vsa Evropa — tudi v drugem oziru je ta obisk veličaven, ker namreč priča, kako globoko je padel politični ugled rimskega papeštva.

Glasilo italijanske vlade, rimska »Tribuna« pravi: »To je prvokrat, da je stopila Francija v Rim, ne da bi pomagala in okrepila papeštvo nego da se pokloni novi Italiji; to je prvokrat, da je Francija revolucije stopila v Rim s polno integriteto svojih liberalnih načel, vsled katerih načel ni več najmilejša hči sv. cerkve, ne več najbolj kristijanska med vsemi kristijanskimi državami, nego absolutna gospodarica v svoji domačiji, svojih besed in svojih dejanj, zgled starim in novim državam in dokaz, kako je umeti splošno gospodstvo svobode in civilizacije moderne dobe.«

Res, velik je ta moment. V svoji 2000 let obsegaajoči zgodovini je Rim že videl nebroj poglavarjev različnih držav ali Emile Loubet reprezentuje med njimi nov tip: Loubet je sin one demokracije, ki je strla verige absolutizma in je kot zastopnik svo-

hodnega naroda prišel pozdravit bratski narod. In ta poglavar francoskega naroda, dasi je sam katoličan, je prišel v Rim, pa ne bo obiskal papeža in se je peljal mimo Vatikana, a se ni odkril — prav, kakor bi v večnem mestu ne bilo starčka, ki nosi trojno krono, se imenuje pooblaščenca Stvarnikovega in vrhovnega gospodarja vseh narodov in vseh držav. Poglavar »dežele svetega kralja Ludovika« ignorira rimskega papeža v večnem mestu!

To je hud in skeleč udarec za papeštvo. V zadnjih sto letih še ni bilo v Rimu nobenega vladarja, ki bi se ne bil poklonil papežu, odkar se je prerodila Italija in se v imenu svetega narodnostnega načela polastila papeževе države, sploh ni bilo katoliškega vladarja v Rim. Sedaj pa je prišel poglavar francoske države, reprezentant francoskega naroda in se za papeža niti ne zmeni.

Kaj bi bil papež pač dal, če bi bil prezident Loubet prošil za avdienco, papež pa bi mu jo bil odbil. To bi bilo tolažilo za papeštvo in svet bi bil videl, da ima papež še svojo veljavo. Ali prezident Loubet sploh ni prošil za avdienco, sploh ni imel želje videti papeža, ker mu ne priznava nikake politične veljave in ker smatra Rim samo za stolno mesto italijanskega kraljestva.

Da, obisk prezidenta Loubeta v Rimu, je znamenit dogodek, pravo znamenje časa in vzpričo milijonov, ki navdušeno pritrujejo v tem obisku izraženim političnim prenebam, se ne vpoštevajo solze jeze in onemoglosti, ki se pretakajo v Vatikanu.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Ob reki Jalu.

Širijo se najrazličnejše vesti o velikih bojih v severni Koreji ob reki Jalu. Dasi še dosedaj ni potrjena niti ena, vendar ni izključeno, da bi ta poročila kolikor toliko ne bila resnična. Saj je že dejstvo samo, da je vest o bitki ob reki Jalu došla za-

eno od treh strani — iz Londona, Pariza in Petrograda, — že na sebi dovolj tehtno, da se lahko iz njega sklepa, da je že dejansko prišlo do večje bitke med sovražnima silama v severni Koreji. To domnevanje pa še podpira tole poročilo iz Seula: Ob reki Jalu je bila ljuta bitka. Podrobnosti se iz strategičnih ozirov ne morejo navesti.

Iz Petrograda pa se javlja, da je došlo poročilo iz Port Arturja, glasom katerega je bila ob reki Jalu huda bitka, v kateri je bilo 1500 Japoncev poraženih.

Iz japonskega vira pa se brzojavlja iz Seula, da še ni nobena vest o večji bitki v severni Koreji potrjena. Priznava pa se, da so predstraže obeh armad že v neprestanem boju, vendar pa se ne da ničesar natančnega poizvedeti. Smatra pa se za popolnoma verjetno, da bi se bili stranski krili obeh armad spoprijeli.

Iz vseh teh vesti bi se torej dalo sklepati, da so poročila o večji bitki v severni Koreji kolikor toliko resnična in da se je ta boj končal za Ruse srečno. To sledi že iz tega, da se Japonci trudijo, da bi javnost prepričali, da so bile ob reki Jalu dosej samo neznatne praske, brez vsakega pomena, zlasti pa iz poročila angleškega korespondenta iz Seula, v katerem javlja vest o velikem boju v severni Koreji in lakonično dostavlja, da podrobnosti iz strategičnih ozirov ne more poročati. Ako bi bili Japonci zmagali, kaki strategični oziri bi naj to bili, da bi bilo treba to zamolčati? In če so bili poraženi, kakor se od vseh strani zatrjuje? Da, v tem slučaju bi »strategični oziri« Japoncev govorili za to, da se o tem porazu vsaj v Koreji in na Kitajskem ničesar ne izve. Japonci vedo namreč dobro, da uživajo pri Korejcih in Kitajcih ugled in spoštovanje samo, dokler je v teh narodih še neomajana vera v japonsko zmagonosno vojevanje. Čim pa ta vera izgine, je proč tudi japonski ugled in kdo ve, ako se v istem hipu ne spre-

LISTEK.

Izlet na Krim.

V štirih urah se pride od postaje Preserje juž. žel. na vrh Krima (1106 metrov nad morjem), od koder je prekrasen razgled na Kamniške planine, Karavanke in Julijske alpe s Triglavom in Črno prstjo. Ta razgled je take popoln, ker se vidi to po gorja od slemena do podnožja, v vsi njihovi lepoti. S Krima se posebno dobro spozna planinski značaj ne samo mesta Ljubljane, ampak tudi krajskih mest: Kamnika, Kranja ter večjih selišč: Vrhnike, Št. Vida i. dr. A vidijo se tudi Golovec (Kor-Alpe) na Štajerskem, Obir in Dobrač na Koroškem, Snežnik in Nanos na Notranjskem.

Ko stoji človek na Krimu sredi te krasne panorame, se mu zdi, kakor bi stal na Rigiju v Švici. Edino to, da ni videti niti najprimitivnejšega zavetišča, tem manj pa kaknega hotela, nas spominja — da smo na Kranjskem. — Pisec teh vrstic so že nad 30 let znane vse planine Kranjske, Štajerske, Koroške, v Švici i. dr.

Vedno je slišal praviti, da se ne izplača izlet na Krim, ker je pretežaven in brez vsakega užitka. Vendar se je letos napotil vprvo tja. V krasnem vremenu je došel na vrhunec ter se je prepričal, da je ravno nasprotno resnica. Veličastna, neverjetno obsežna in prekrasna panorama se nudi človeku po štiriurni hoji od železniške postaje Preserje.

Neumevno je, da se vse Krima takorekoč ogiblje. Nehote se človeku vsiljujejo vsled temalobrižnosti misli o neumni in neplodni modi, ki dovoli obiskovati le gotove hribe, ki so recimo ravno v modi.

Res je sicer, da je pohod gore čez lsko vas, ki je najbolj navaden, precej dolg, nezložen in vroč. Vse drugače je tura od Preserja. Trebalo bi le planinske kočje na južni strani vrhunca, da bi mogel turist prenočiti na gori, potem bi bil izlet na Krim jako ugoden in za turistiko velikankega pomena. Ob 1. uri popoldne bi se izletnik odpeljal iz Ljubljane ter bi došel ob 5. uri že do kočje. Večer na Krimu mora biti prekrasen. Čudovit mora biti zahod sonca, ki zlati sive velikane, obkrožujoče ljubljansko kotlino. Ponoči mora biti za-

nimivo gledati razsvetljeno mesto Ljubljano. Zjutraj čaroben vzhod sonca, — predno pa sonce izide, bi se naslajal ob raznih bojah, ki jih ne vidimo drugje, nego v visokem gorovju ob jutranji zori. — Dopoldne bi se potem lagodno vrnili v Preserje in bi došel že ob tretji uri popoldne v Ljubljano. Večje ture bi se lahko napravile v Borovnico, na Studenec, Škofljičko na dolenski železnici, k Cerkljanskemu jezeru, na Rakek, odkoder se zvečer lahko povrne v Ljubljano. — »Slovensko planinsko društvo« bi si znova steklo veliko za slugo za turistiko in za povzdigo prometa s tujci, ako bi zgradilo vrhu Krima planinsko kočjo, ki bi bila z vsem dobro oskrbljena. Kakor danes uspeva gostilna na Šmarni gori in na Sv. Joštu, ravno tako bi uspevala gostilna na »Krimu«, planinsko društvo pa bi si s tem pridobilo dobiček.

Kar je Schöckl za Gradec, Schafberg za Solnograd in Rigi za Lucern, postal bi lahko Krim za Ljubljano.

Sveda naj bi meročajni činitelji, kakor dežela, mestna občina ljubljanska in v okolici ležeče občine to podjetje tudi podpirale, ker bi bilo to njim v korist.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Načrt cesarja Friderika II. je torej meril na to, da se cerkvi odvzame vpliv na posvetne zadeve, da se duhovščina zapodi pred altarje in da se odvzamejo cerkvi njena posestva in ogromna imetja, ki so bila vzrok, da se je izneverila svojemu poklicu in da je začela delati na pridobitev in razširjenju posvetne oblasti. Cesar torej ni ničesar več zahteval, nego to, kar se je zahtevalo za časa Arnolda Brescijanskega in za časa bojev zaradi investiture. Duhovske oblasti papežev se cesar Friderik II. ni dotaknil. Ali proti Frideriku je govorilo to, da je bil svet pripoznal načela papeža Gregorja VII., da je cesar Friderik sam žrtvoval papeža Kaliksta II. konkordat zaradi investiture in da je bil svoj čas pripoznal pravno veljavo onega papeževga izreka, s katerim je bil cesar Oton IV. odstavljen.

In zato ni cesarju prav nič pomagalo, da se je ves svet strinjal z njegovim stališcem napram silni lakomnosti duhovščine.

Nasprotje med papežem je bilo po

izreku lyonskega koncila postalo nepremostno. S cesarjem bi se bilo dalo še govoriti, ne pa s papežem. Papež Inocencij IV., apostol vere ljubezni, je cesarja sovražil, kakor kak tiger. Slovesno je povedal, da se je odločil za boj na življenje in na smrt proti cesarju, da ne sklene z njim nikdar miru in da ne bo nikdar »gadjje zalege« Hohenstaunov trpel na cesarskem prestolu. Papežev namen je bil: uničiti cesarsko rodovino Hohenstaunov za vsako ceno in za vedno, ter spraviti na cesarski prestol človeka, ki bo hlapec rimskih papežev in se za vedno odpove vsem aspiracijam glede papeževе države in sploh glede Italije.

Papež Inocencij IV. se je v boju proti cesarju posluževal najpodlejših sredstev: ščunval je ljudi na odpad od cesarja, z denarjem podkupoval cesarjeve prve svetovalce, po svojih agentih hujskal nemške razne vladarje, naj izvolijo novega cesarja, obetal bogato plačilo vsem, ki prelomijo cesarju s prisego obljubljeno zvestobo in skušal cesarjevega sina, Konrada nahujskati proti lastnemu očetu. Papež je za ta boj proti cesarju porabil ogromne svote, ki so jih bili narodi darovali za osvobodjenje Jeruzalema. Cela krdela beraških

me ne Korejci, ki so se itak škripaje z zobmi uklonili japonskemu jarmu iz prijateljev v sovražnike. Poraz Japoncev ob reki Jalu bi bil prav lahko usodepoln za njihov položaj v Koreji, zato je umljivo, da se trudijo, da takoj v kali zatro vsako vest, ki bi sporočala o kakršnemkoli, četudi najmanjšem japonskem neuspehu! Vera v nepremagljivost japonske armade je za Japonce v Koreji conditio sine qua non! Treba je samo upoštevati, da je že sedaj odpor proti Japoncem v Koreji velik, da si še veljajo povsodi kot zmagovalci. Iz Seula se namreč poroča, da je velik del korejske armade desertiral k Tomkakom, k onemu gorskemu narodu, ki si je nadel nalogo, da z rusko pomočjo izžene vse Japonce iz Koreje. — Iz Gensana v Seul došli sel pripoveduje, da so Rusi prodrli do Sengšina, tamkaj razdajali poslopje japonskega konzulata in korejskega užitninskega urada in da so streljali tudi na brzojavni urad. Nato pa so se umaknili proti severu, in sicer najbrže vsled strahu (?) pred japonskim brodom, ki križari ob obali. Japonci so prepričani, da se Rusi ne bodo več upali prodirati na jug proti Gensanu samo zbog tega, ker se bodo bali — japonske eskadre.

Japonski državnik o vojni.

Neki japonski državnik — najbrže marki Ito, se je napram korespondentu »Daily Expressa« izrazil takole: Naša nakana ni, da bi tirali vojno do skrajnosti. Mi ne želimo, da bi Rusijo popolnoma ponižali. Japonska si je v svesti vseh vojnih grozot, žrtve in izgub. Da pojasnim samo finančno stran izgube; 1 ali 2 milijona funtov sterlingov na teden je nekaj groznega za mlado in ne baš bogato državo. Kar pa mi nameravamo in kar tudi upamo, da se nam bo posrečilo izvršiti, je, da odstranimo onineprestani strah, katerega provzročuje ruska sila na Daljnem Vztoku. Vsled tega bomo najprej poskusili uničiti rusko vojno silo na morju, nato pa zavzeti Port Artur in Vladivostok. Takisto bomo svoje pozicije v Koreji tako utrdili, da nas ne bo mogel nihče iz njih izpodrinuti in da bo Rusom popolnoma nemogoče, na Koreji si pridobiti ako tudi samo ped zemlje. Kadar izvršimo to, bomo docela pripravljeni, staviti Rusom pogoje, ker bomo že vse dosegli, zaradi česar smo pričeli vojno. Dotlej pa ne bomo poslušali na nobene nasvete, razen ako se brez ugovora sprejmo naši pogoji. Ničesar nas ne more ovirati, da bi ne vztrajali.

Kakor se vidi, je pritisklavi Japonci silno samozavesten in ošaben, kakor da bi bila zmaga nad Rusijo sama na sebi umljiva in najlažja stvar na svetu in da bi jo Japonci že imeli v žepu. Smešno! Nam se zdi, da se bo japonska žaba napihovala, dokler ne bo počila, — kadar bo ruska armada docela porazila sedaj tako ošabne in visoko letajoče Japonce!

menihov so v Nemčiji obetala ljudem odpustke za vsa hudodelstva, če gredo v boj proti cesarju, ki ga je ta papež proglasil za Kristusovega sovražnika.

Ves ta strašni boj, ki ga je papež vodil proti cesarju, je bil dolgo časa brez uspeha. Zdaj so po prizadevanju papeževga pooblaščenca in z vednostjo papeža Inocencija IV. razni velikaši, med njimi Teobaldo Francesco, prej župan v Parmu, Pandolfo Fasanella, baroni Sanseverino, Morra in Cicala ter drugi zanetili zaroto, da bi cesarja zavratno umorili.

V marcu 1247 je cesar v Grosettu to zaroto zasledil, ali zarotnikom se je posrečilo pobegniti v Rim. Papež je te izdajalce in morilce bodril in jih v svojih pismih, ki so večinoma ohranjeni, slavil; te morilce je papež imenoval »krasne sinove cerkve, nad katerimi se sveti božje obliče« (Illustravit super vos faciem suam Deus, vestras a Pharaonis dominio subducendo personas — vos — de militibus tyranni improbi, facta pugiles domini Jesu Christi — tako je papež pisal zarotniku Teobaldu Francesci.)

Kralj Edvard z ojkjo miru v roki.

Angleški kralj Edvard hoče baje posredovati, da bi obe vojujoči se sili takoj sklenili mir brez daljnega prelivanja krvi. Kralj je baje že pisal svojerodno carju Nikolaju pismo, v katerem ga roti, da naj z ozirom na človekoljubnost ustavi nadaljno krvoprelivanje.

Samo ob sebi se razume, da Rusija sedaj niti misliti ne more na to, da bi sklenila mir, dokler ni sovražnik pošteno poražen, ker bi sicer izgubila ves svoj ugled na Daljnem Vztoku. To bi bilo Angliji sicer zelo po godu, ne bilo bi pa koristno za Rusijo. Zato tudi vsi ruski listi odločno odklanjajo vsako mirovno posredovanje. »Novoe Vremja« pravi, da mora na Ruskem izzvati govornice o posredovanju samo pomilovalen nasme. »Birževija Vjedomosti« pa zatrjuje, da so se Angleži spremenili v prijatelje miru samo iz strahu pred novimi komplikacijami, ki jih lahko povzroči sedanja vojna na kopnem, in ker so prepričani, da angleška mornarica ne more raniti Rusije, in na fin način ironizirajo na novo odkrite simpatije Angležev za Rusijo zahvaljujoč se jim za prijazno intervencijo, katere pa Rusi prav nič ne potrebujejo, ker bo že ruska armada poskrbela, da se bodo primerno uredile in stabilizirale razmere na Daljnem Vztoku.

Car Nikolaj na bojišču.

Iz Petrograda se poroča, da je potovanje carja Nikolaja na bojišče v bistvu že določena stvar. Čas pa je še odvisen od tega, kdaj bo končana koncentracija Kuropatkinove armade; šele ko bo ta završena, in bo Kuropatkin mogel preiti v ofenzivo se bo Nikolaj II. odpravil na Daljni Vztok, torej vsekakor ne pred začetkom meseca julija, morda pa še pozneje. Da bi se med tem časom vlada izročila posebnemu regentstvu, o tem ne more biti govora. Tudi carja Aleksander I. in Aleksander II. sta se udeležila vojn, ne da bi dala iz rok vladarske posle.

Nove ruske ladje.

Rusi so dosedaj že nabrali za ojačenje ruskega brodom 12 milijonov rubljev. Ruska vlada vsled tega pridno nakupuje za vojno potrebne ladje. Od Hamburg Amerikadružbe je nakupila, kakor smo že poročali, brzovozni parnik »Knez Bismarck«, katerega so Rusi prekrstili v »Don«. Nakupilo pa se bo še več takih ladij. To brodomje nameravajo Rusi armirati, da bi bilo sposobno loviti take tuje ladje, ki bi vozile vojno kontrebando za Japonce. Iz Petrograda pa se poroča, da je ruska vlada kupila v Ellbingu 8 velikih torpednih ladij, katere je naročila Nemčija, a jih ni sprejela, ker niso bile zgrajene v določenem roku. Takisto se poroča iz Pariza, da je Rusija kupila v Ženovi za Argentinijo določeno križarko »Garibaldi« in še dve veliki ladji.

Cesar je zarotnikom, ko so bežali iz Rima v Apulijo, takoj sledil in jih v strašni a opravičeni svoji jezi dal usmrtiti in razdejati njihove gradove. Potem se je pripravil, da bi šel nad Lyon in kaznoval papeža samega. Njegovi vojskovodje so imeli srečo in cela vrsta papežu vdanih mest se jim je morala vdati, celo Florenca sama, tako da je bil cesar gospodar skoro cele Italije. Tudi v Nemčiji je bil protikralj Henrik Raspe premagan in je vsled ran, ki jih je dobil v boju, umrl.

Cesar pa vendar ni mogel v Lyon. Komaj je zmagal na enem mestu, že so duhovniki na drugem mestu vpriporili ustajo in tedaj ko ni bilo železnice in so bila pota slaba, je trajalo dolgo in je bilo silno težavno, nove punte zadušiti.

Prvi poraz je cesarja zadel pri obleganju Parme, kjer se je koncentrirala papeževa armada. Obleganje je trajalo skoro celo leto. Mestno prebivalstvo je umiralo že lakote in cesar je bil prepričan, da v kratkem stre papežovo moč. V svojem obupnem položaju so obleganci nekega dne, ko je bil cesar na lovu, vse stavili na eno karto:

Črnomoško brodovje.

Vzdržujejo se vesti, da črnomoško vojno brodovje na vsak način odpluje meseca avgusta na Daljni Vztok.

V Rusiji sovražnih krogih se sicer zatrjuje, da je to brodovje staromodno in da ni sposobno se vojevati z modernimi japonskimi ladjami, kar pa ni prav nič resnično. Nasprotno, črnomoška eskadra ni samo številna in krepka, ampak je tudi povsem moderno armirana. In da je v vsakem oziru na višini časa, jamči že dejstvo, da ji je dosedaj poveljeval — admiral Skridlov.

Senzacijonelna vest.

»Narodnim Listom« se brzojavlja iz Petrograda, da se tamkaj širi vest, da je namestnik Aleksejev na Daljnem Vztoku prisiljen odstopiti in da je v petek japonsko brodovje napadlo Vladivostok in ga strahovito bombardiralo.

Japonski vohuni v Petrogradu.

Na baltiški ladjedelnici so prijeli te dneve japonskih vohunov, ki so se plazili okoli nove oklopnice »Borodino«, ki bo v najkrajšem času dograjena, z namenom, da bi jo poškodovali. Vsled tega se je občinstvu prepovedal vstop v ladjedelnico.

Državni zbor.

Dunaj, 24. aprila. Včerajšnja seja se je vršila še pod vtišom razburljivih delegacijskih volitev prejšnjega dne. Češki poslanci so pozdravili predsednika s sramotilnimi klici.

Podanih je bilo več interpelacij. Posl. Mayer je interpeliral v zadevi italijanske vinske klavzule; posl. Malik zaradi postopanja celjskega okrajnega glavarstva povodom razpisa volitev v ondotni okrajni zastop; posl. Breiter je interpeliral železniškega ministra zaradi ureditve plač in napredovanja v železniški službi; posl. Schönerer je interpeliral ministrskega predsednika zaradi jezikovnih razmer v armadi. V interpelaciji kvasi o slaviziranju armade. Posl. dr. Ellenbogen je interpeliral železniškega ministra o vplivu štrajka ogrskih železničarjev na avstrijske državne železnice. Posl. dr. Šusteršič je interpeliral ministrskega predsednika zaradi štrajka na Javorniku. Posl. dr. Ellenbogen je interpeliral celokupno vlado zaradi uporabe avstrijskega železniškega polka in nadomestnih rezervistov pri železničarskem štrajku na Ogrskem.

Posl. dr. Krámař je protestiral proti izvenredni seji zaradi delegacijskih volitev in zaradi načina, kako so se volitve izvršile. Zahteval je, da se uradni zapisnik v tem smislu popravi. — Predsednik je izjavil, da je bilo njegovo postopanje pravilno, vendar dá Krámařov predlog na glasovanje, ki pa je bil odklonjen. Posl.

ali zmagati ali umreti. Naskočili so tabor cesarske armade in ga užgali 18. februarja 1248.

Na tisoče cesarjevih viteзов in vojakov je bilo ubitih, na tisoče jih je bilo vjetih. Med ubitimi je bil tudi odlični junak Tadej de Suessa. Plen je bil velikanski in cele cesarska krona je prišla v roke cesarjevih sovražnikov. Blazen in pohabljen človek je odet s cesarskim plaščem v predpustni procesiji nesel krono v mesto — tako se je zasmehovala cesarska avtoriteta. Ta dan je zatemnila zvezda nekdanjega mogčnega cesarja Friderika II.

Odslej ni imel cesar več sreče. Bolognezi so vjeli celo njegovega najljubšega sina, Encija, ki je bil uxor vseh viteзов. 22 let je ta krasni cesarski princ trpel v ječi, rešila ga je šele — smrt. In kmalu potem, ko je bil Tadej de Suessa ubit in Encijo vjet, je odpadel od cesarja Peter de Vincis, najznejšnji državnik tiste dobe, ki se je iz prahu povzpел do prvega ministra in prijatelja cesarja Friderika.

Vzlic tem strašnim udarcem usode je bil cesar še vedno gospodar v Nem-

člac je istotako protestoval proti predsednikovemu postopanju ter napovedal, da bo njegova stranka ponovila viharne prizore, kakršni so bili v petkovi seji, ako bi zbornica skušala spremeniti pravilnik. — Tudi posl. grof Sternberg je protestiral proti volitvam ter jih imenoval nezakonite.

Posl. Klofač je začel vpiti: »To niso bile volitve, temuč sleparije. Videli smo jasno, kako so nekateri gospodje oddali po trikrat glasove, drugi zopet listkov še osebno oddali niso.« Predsednik je ogorčno zavračal očitanja, da bi se volitve ne bile vršile zakonito.

Potem je zbornica nadaljevala razpravo o Dvočakovem nujnem predlogu zaradi spremembe obrtnega reda. Pri glasovanju je bil predlog odklonjen.

Prihodnja seja bo v torek. Na dnevnem redu so volitve v kvotno deputacijo.

Novi delegatje.

Dunaj, 24. aprila. Slovenstvo zopet zastopa v delegaciji dr. Šusteršič, njegov namestnik pa je dr. Žitnik. Ugleda in koristi pač Slovincem ne bodeta prinesla. Ostale dežele, kjer imajo Slovenci ali Hrvatje vičino ali pa vsaj znatno manjšino, zastopajo razun Dalmacije, kjer je Zafron delegat, vit. Vuković pa namestnik, Nemci oziroma Italijani. Za Štajersko sta delegata Stürghh na Walz; za Koroško Dobernig kot delegat, Tscharre pa namestnik; za Istro Bartoli delegat, Rizzi namestnik; za Goriško Lenassi delegat, Antonelli namestnik; za Trst Mauroner delegat, Acquaroli namestnik.

Kronski svet.

Dunaj, 24. aprila. Včeraj popoldne se je vršil kronski svet pod cesarjevim predsedstvom, ker se v skupnih ministrskih konferencah dopoldne ni moglo doseči sporazumljenja obeh vlad glede delegacijskega proračuna. Toda niti v kronskem svetu se ni doseglo sporazumljenja, zaradi česar bo treba nadaljnih pogajanj, preden se skliče delegacije. Ako se doseže pri novih ministrskih konferencah sporazumljenje, otvori se delegacijsko zasedanje 10. maja.

Štrajk na ogrskih državnih železnicah.

Budapešta, 23. aprila. Cesarska naredba, s katero se sklicujejo vsi železničarji — vojakji k orožnim vajam, je imela zaželen vtis. Štrajkarji so uvideli, da zoper tako odredbo ni pomoči ter so se udali.

Budapešta, 23. aprila. Včeraj popoldne je višji mestni poglavar Rudnay obkobil taborišče štrajkujočih železničarjev s huzarji, pešci in 150 policaji. Odboru je naznanil, da je taborišče razpuščeno, ker so štrajkarji zavržili nasilstva. Obenem je velel aretirati predsednika odbora štrajkarjev, postajenačelnika Sarlaya, ki je zakrivil razžaljenje veličanstva,

čiji in v Italiji. Nesreča njegova je bila, da so mu neugodne razmere branile iti v Lyon in kaznovati papeža, kakor je zaslužil. Pripravljal se je na to, zbiral armado, se dogovarjal za skupen nastop s sovražniki papeževih ciljev na Francoskem in na Angleškem in prav, ko je prišla ura, da bi vzel meč v roke, je 17. decembra 1250 v južni Italiji umrl.

Veliki in neupogljivi sovražnik posvetnega gospodstva papežev je umrl v meniški kuti. Sovražil je papeža, sovražil politikujočo in nad vse lakomno duhovščino — a bil je vzlic temu resničen kristjan in boljši kristjan kakor papež in vsi njegovi pristaši.

654 let je tega, kar počiva Friderik II., največji junak svojega stoletja, največji in najženjalnejši bojevniki proti posvetnemu gospodstvu cerkve, v stolni cerkvi v Palermu, a boj, ki ga je on vodil, še vedno ni končan. Guelfi in Gibelini žive še dandanes, četudi v drugi formi in živeli bodo toliko časa, dokler bo obstajal princip njihovega nasprotja.

(Dalje prih.)

V taboru je bilo do 3000 štrajkarjev. Vsak se je moral izkazati, a tisti, ki so rezervisti ali nadomestni rezervisti, so morali takoj odriniti v vojašnice.

Budapešta, 23. aprila. Po razpustu taborišča je šel odbor štrajkarjev k poslancu Vaszoniju po svet. Vaszony jim je svetoval, naj sklenejo mir z vlado, ker so se razmere predrugačile. Odbor je bil z nasvetovanimi pogoji zadovoljen. Vaszony je šel nato posredovat k železniškemu ministru, ki pa je izjavil, da popolnega pomiloščenja ne more več dovoliti.

Budapešta, 23. aprila. Brezdvomno zgubi mnogo železničarjev svoje službe. Železniška uprava je samo danes popoldne sprejela 500 novih uslužbencev. Iz raznih tovarnih prihajajo strojniki za strojevodje in kurjače k železnicam.

Reka, 23. aprila. Mestni zastop je brzojavil ministrstvu, naj se čimprej obnovi železniški promet, ker ima mesto zaradi štrajka vsak dan nad 100.000 K škodo. Osek, 23. aprila. Že štiri dni ni dobilo mesto pošte. Mlini imajo le še za nekaj dni moke. Ako se do ponedeljka promet na železnicah ne obnovi, ne bo mogoče več kruha peči.

Budapešta, 23. aprila. Socialna demokratična stranka grozi z generalnim štrajkom v vseh industrijskih podjetjih, ako se železničarji s silo primorajo k službovanju.

Dunaj, 24. aprila. Sem je došla vest, da se je štrajk železničarjev popolnoma poravnal. Podrobni pogoji še niso znani.

Trgovinska pogodba med Avstro-Ogrsko in Nemčijo.

Dunaj, 24. aprila. Pogajanja so se začela. Avstrijska vlada je poslala svoje pismene zahteve poslaniku Szögyenyu v Berlin, da jih predloži nemški vladi. Po isti poti bo tudi dunajska vlada zvedela zahteve Nemčije glede trgovinske pogodbe.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. aprila.

Občinske volitve.

Pri današnji dopolnilni volitvi je bilo od njih 322 glasovnic. Dobila sta gg. Josip Kozak 315 in Franc Mally 305 glasov.

Štávka na Javorniku.

Delavci na Javorniku so skrajno lahko mišljeno začeli štrajkati. Spozabili so se celo tako daleč, da so popustili delo, ne da bi bili pogasili peči. Tako socialni demokrati še nikdar niso postopali. Tovarna je imela vsled tega znatno škodo. Mi smo pojasnili delavcem — ki so brez dvoma nahujskani — dejanski položaj, sicer pa rekli, da nam je popolnoma vseeno, če štrajkajo ali če gredo na delo. Kar imajo s tovarno, je njihova stvar, in kakor si bodo postlali, tako bodo ležali. Kar smo mi pisali, je bil prijateljski svet in prav nič več. »Slovenec«, čigar patroni tudi pri ti priliki ščunjejo, bi seveda rad kaj profitiral pri stavki. Ščunjavci delavce in jih zapeljujejo v škodo, to ga nič ne velja, če jih premoti, bo v vsakem slučaju imel svoj profit. V soboto se ti nesnažni farji posebno v nas zaganjajo, ker jih ne podpiramo pri njihovih lumparijah, nas dolže, da pišemo o stavki tako, kakor bi bila naša poročila tovarna naročila in plačala. To je prava duhovniška infamija. Papež teh duhovnikov pač ni zastoj imenoval smradiz pekla, saj kažejo njihova dejanja, kako utemeljeno je to imenovanje. Nas seveda to psovovanje katoliških duhovnikov čisto nič ne moti, kakor nam je tudi vseeno, če hočejo javorniški klerikalni delavci štrajkati ali ne. Klerikalci ščunjejo delavce na štrajk in zato naj nosijo tudi vso odgovornost. Želimo le, da bi javorniški delavci imeli kaj več uspeha, kakor ljubljanske cigararice, ki s svojo revolucijo niso ničesar drugega dosegle, nego da so same sebi napravile škodo.

— »Kjer so farji, tam so d'narji!« »Slovenec« poroča z velikim veseljem, da je neki klerikalec, ko se mu je reklo, da škofova

zavarovalnica nič denarja nima, ponosno odgovoril: »Kjer je zima, tam je jeled; kjer so čebele tam je med; kjer so farji, tam so pa d'narji. To je čitati na tretji strani sobotnega »Slovenca« med novicami iz cerkniške okolice. »Kjer so farji, tam so d'narji«. To je resnično; še nikoli ni »Slovenec« take resnice zapisal. Denarja ima kakor listja in trave. Bisaga hodi vedno okoli. Samo v Avstriji ima katoliška cerkev 814 milijonov kron premoženja. Še leta 1830. so znašali letni dohodki katoliške cerkve 17 milijonov kron, l. 1900 pa že 61 milijonov, pomnožili so se torej za 263 odstotkov; l. 1830. je imela cerkev 114 milijonov premoženja, l. 1900 pa že 814, njeno premoženje se je torej v 70 letih pomnožilo za 700 milijonov kron ali za 610 odstotkov. To pa kaže, kako resnična je pesemca, ki jo je zapisal »Slovenec«, »Kjer so farji, tam so d'narji« — zlomek je le, da imajo farji samo grablje, s katerimi vedno več denarja nagrabijo v bisago — ne dajo pa ničesar!

Herodeži in Pilatuši. Končno se je redakterjem škofovega lista vendar posrečilo, da so za nas iztaknili primerno imenovanje. Dolgo časa so si belili glave in iskali besed, ki bi bile popularne in tako razumljive, da bi vsak katoliški pastirček in vsaka kravja dekla imela jasen pojem, kaj da smo in kako grozni, strašni da smo. In sedaj imajo naši črni bratci take besede Slovenski liberalci smo sami Herodeži in Pilatuši — ki morimo nedolžne klerikalne otročiške in pribijamo na križ tonzurirane odrešenike slovenskega ljudstva. Res, strašno! Ljudje krščanski, molite za nas Herodeže in Pilatuše.

Vojaška vest. Premišljena sta stotnika Friderik Kovarčič od 41. polka k 17. polku in Pero Mervoš od 87. polka k 70. polku.

Na II. slovenskem vse-sokolskem shodu utegne biti zbranih kakih 2000 Sokolov. Mimo Čehov in Hrvatov, ki nam obljubljajo mnogobrojno udeležbo, pripravljajo se tudi slovenski Sokoli pridno na svoj shod. Zlasti sokolska društva v Celju, Gorici, Idriji, Ljutomeru, Kranju, Postojni, Solkanu, Šiški, Trzinu, pa tudi drugod so marljivo na delu ne samo, da bo njih udeležba častna, temveč tudi dostojna, primerna napredku v zadnjih letih na slovenskem sokolskem shodu. Ljubljanski »Sokol« jim bo prednačil. Predvsem pa mu je dolžnost, da prednači s svojo mnogoštevilno udeležbo. Vsaj 200 ljubljanskih Sokolov mora nastopiti v društveni opravi. Ako nas celjski »Sokol« naravnost preseneči s kakimi polstotine člani, ali bi ne bilo kar nedastno, če bi ljubljanski »Sokol« nastopil z manj kakor s štirikrat večjim številom? Zato pa vsi na krov! Kdor še nima oprave, naj si jo pravočasno prisrbi. Blago je dobiti pri trdki Regorček. Zlasti na naše starejše Sokole apelujemo, da stopijo v eno vrsto z mladimi člani. Pomislimo, da slavimo nekako na zunaj svojo 40letnico. Pokažimo, da ta častitljiva starost za društvo ni prešla brez posledic ne na znotraj ne na zunaj; da nimamo sokolskega naraščanja samo od včeraj, temveč da imamo že celo generacijo sokolsko vzgojenih slovenskih mož. Naj stopijo ti možje zopet v vrsto, in ljubljanski »Sokol« lahko nastopi z vsem svojim sijajem kakor pravcati oče slovenskih sokolskih društev. Ne pustite v nemar te misli, agitujte, vzpodbujajte se drug drugega. Naše delo ne sme mirovati, dokler si ne bomo z mirno zavestjo dejali: slovenski vseokolski shod je bil imeniten, vreden več kakor samo malega slovenskega naroda!

Občni zbor društva za varstvo živali. Pri občnem zboru bili so v društveni odbor na mesto odstopenih, oziroma po društvenih pravilih izžrebanih članov odbora voljeni: gospe Alcinde Martetichler, Hedvika Šubic, Marija Ban; gospodje: Ferdinand Schulz, Fran Podgoršek, Peter pl. Radice, Karel Josip Hamann, Avgust Neumaier, vsi v Ljubljani ter Richard Schrey v Lescahu, Fran Rant v Ratečah pri Zidanem mostu in dr. Ivan Podnešek v Novem mestu. Društveni člani, kakor tudi posestniki vrtov opozarjajo se, da ima kranjsko društvo za varstvo živali še kakih 150 komadov gnezdnice na razpolago. Gnezdnice dobe se brezplačno pri društvenem odborniku gosp. Schulzu, muzealnemu asistentu v Ljubljani. Ker so pričeli

ptiči že gnezdit, je skrajni čas da se hišice razbesijo po drevmu.

K pevskemu društvu „Slavec“ pristopilo je — povodom društvene 20letnice — gospod Anton Zabukovec, gostilničar v Ljubljani na Bregu kot ustanovni član z vso 40 K. Živel!

Pevsko društvo „Ljubljana“. V napolnjeni areni »Narodnega doma« vršil se je v nedeljo, 24. t. m., pevski večer pevskega društva »Ljubljana«, kateri je zelo dobro uspel. Pevci »Ljubljane« so krepko zapeli par lepih pesmi, vrli tamburaši hrv. kluba »Zvonček« udarjali so duvstveno priljubljene slovenske in hrvatske skladbe in popolna društvena godba igrala je narodne komade izvrstno in, kar moramo povdajati, res neumorno. Cel večer je vladala živahnost in neprisljuna zabava in je le želeli, da se kmalu kaj sličnega priredi.

Vojaštvo za Reko. V soboto zvečer je bil poslan en bataljon pešpolka št. 27. iz Ljubljane na Reko, en bataljon pa je bil včeraj ves dan in vso noč pripravljen za odhod.

Cesarjevo darilo. 200 kron podpore je podelil cesar prostovoljnemu geslnemu društvu občine Trata v Gorenji vasi.

Revizijska posojilnica in zadruga. Znano je, da je že uveljavljen zakon od 10. junija 1903 d. z. št. 133, po katerem mora biti vsaka zadruga ali društvo, ki je osnovano na podlagi zadrugskega zakona od 9. aprila 1873 d. z. št. 70, najmanj vsako drugo leto enkrat temeljito pregledano od katerega kompetentnega revizorja. Pri zadrugah oziroma društvih, ki so član kake zveze, bode izvrševal z omenjenim zakonom predpisane revizije ter dalj poročila pristojnim oblastim zvezni revizor, ako je dobila zveza v to od ministrstva potrebno revizijsko koncesijo oziroma avtorizacijo, ki pa je odvisna od raznih pogojev. Takšno revizijsko koncesijo je že davno dobila »Zveza slovenskih posojilnic v Celju« in sicer vsled ukaza s. kr. ministrstva za notranje stvari od 10. decembra 1903, številka 51365. Kot stalni revizor je nastavljen dosedajšnji revizor Zveze gospod Franjo Jošt in je isti tudi vpisan v seznamek revizorjev v zmlusu zakona od 10. junija 1903 d. z. št. 133 in po §§ 10. in 11. ministrske navedbe od 24. junija 1903. d. z. št. 134 pri s. kr. nadsodišču v Gradcu vsled navedbe predsedništva tega nadsodišča od 16. marca 1904. Praes. 2400 25 c/4 ter pri s. kr. pomorskem višjem deželnom sodišču v Trstu vsled odloka tega nadsodišča od 21. aprila 1904. Preds. 1803 5 f/4, to pa zaradi tega, ker razteza »Zveza slovenskih posojilnic v Celju« svoj delokrog po vseh slovenskih pokrajinah, katere obsega področje s. kr. nadsodišča v Gradcu in v Trstu. Upajmo, da bode ta dolgo pričakovani zakon o obligatorni reviziji pridobitnih in gospodarskih zadrug, med katere spadajo v prvi vrsti naše slovenske posojilnice in hranilnice, imel zaželjen uspeh ter rodil obilo dobrega sadu.

Tržiški „Sokol“ napravi v nedeljo 1. maja peš-izlet v Begunje pri Radovljici. Ako bi bilo vreme neugodno, bo izlet dne 8. maja. Izvajale se bodo proste vaje določene za vseokolski shod v Ljubljani. Ta izlet bo prvi v društveni obleki. Želeli bi bilo, da napravi »Sokol« večkrat izlete po sosednih krajih. Odhod ob 11. uri iz telovadnice.

Učiteljskega društva litijskega šolskega okraja občni zbor se vrši v četrtek, dne 5. maja t. l. ob pol 2. uri popoldne v Višnji gori z navadnim sporedom za občne zборе — glej § 26 društvenih pravil; zraven tega tudi volitev delegatov za letošnjo glavno skupščino »Zavezec«.

Belokranjsko učiteljsko društvo ima svoje zborovanje dne 5. maja t. l. v Gradcu v gostilni g. Macoleta. Prične se točno ob 2. uri popoldne. Na vzporedu je tudi volitev delegatov za skupščino »Zavezec«.

Požar. Z Unca se nam po roča: V petek 22. t. m. ob 12. uri popoldne izbruhnili je tukaj v hiši g. Ribariča ogenj. Pogorela je le omenjena hiša s kozolcem. Sreča bila je, da je bila streha mokra od dežja, kajti nevarnost je bila zelo velika za vse bližnje hiše in za vas Slivce, kamor je ugoden in močan veter goreče utrinke zanašal. G. Ribarič je bil zavarovan za hišo za 2000 K; kupil jo je pred nedavnim časom, a imel jo je prodati pred dnevi za 3000 K. V hiši je imel zalogo obrobov v vrednosti 1100 K, kateri niso bili zavarovani, razun tega pogorelo mu je še precej krme i. dr. Zažgal je otrok najemnika hiše; najemniku je zgorel tudi 1 prečič. Na mesto prišlo so brizgalne z Unca in z Ra-

keka in požarne bramb z brizgalnami iz Cerknice in iz Dolenje vasi. Slednji prišlo so valed brzojavnega sporočila zelo hitro na požarišče in če ravno niso prišlo do delovanja z brizgalnami je ta nujna pomoč zelo hvaljevredna. Grajevredno je pa, da v vaseh Rakek in Unec, kjer imajo brizgalne, ni gasilnih društev, kajti te spolnujejo svojo nalogo le če so v večjih rokah in pod enotnim poveljstvom. V tem slučaju dokazalo se je to. Na noge tedaj, vplivni možje in ustanovite nam gasilna društva!

Občinske volitve v Ljutomeru. Slovenci so obdržali tretji razred s 4 odborniki, ki so ga imeli že sedaj. V I. razredu je bilo 8 nemških glasov proti dvema slovenskima, v II. razredu so imeli Nemci 20, Slovenci pa 6 glasov. Dekan ni hotel iti na volišče.

Razstava. Učenci obrtno-nadaljevalne šole v Žaleu razstavili bodo svoje risbe in svoja druga pismena dela v nedeljo, dne 1. majnika t. l. v risalni dvorani. Kdor se razstavo zanima, je vljudno povabljen, da si jo ogleda.

Mlad samomorilec. V Volšperku se je ustrelil 14letni trgovski vajenec Pavel Blatnig s flobertovo puško s sence. Vzrok: mlada, a nesrečna ljubezen.

Ljubljansko delavstvo in prvi majnik. Ljubljansko delavstvo priredi v proslavo prvega majnika v nedeljo ob 10 uri dopoldne v kazinskem steklenem salonu ljudski shod, na katerem bode govoril Ebin Kristan z Dunaja. Popoldne ob 3. uri bode na vrtu »pri Levu« na Marije Terezije cesti popoldnaska veselica s šaljivo loterijo, koriantoli korzo in bombardiranjem na Port Artur. Zvečer ob 8 uri je v »Katoliškem domu« »večerna veselica« s koncertom, predavanjem in zabavnimi prizori.

Mestna kopel. Od dne 21. sušca do 20. malega travna 1904 oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 2600 kopeli, in sicer za moške 1970 (pršnih 1360, kadnih 610), za ženske 630 (pršnih 180, kadnih 450).

Vandalizem v tivolskih nasadih. Čuje se, da so tivolske nasade poškočovali v noči od 16. na 17. t. m. nemški dijaki iz realke, ki so celo noč krokali in divjali po mestu in po drevedu.

Iz zapora ušel. Dne 22. t. m. je ušel iz sodnega zapora v Reki natakari Jurij Hutter in Tiefertbacha na Kočevskem. Obsojen je bil zaradi tatvine v eno leto ječe.

Tatvina. Mesarskemu pomočniku Ignaciju Kovačiču, stanujočemu na Poljanski cesti št. 58, je neznan tat ukradel iz zaklenjene sobe suknjo in hlače, v vrednosti 45 K.

Z rešilnim vozom. Včeraj dopoldne je na Starem trgu vrgla božjast dijaka Viktorja Travnja, stanujočega v St. Florjani ulicah št. 10. Pri padcu si je prebil zgornjo čeljust. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnico.

Izpuščeno. V nedeljo dne 24. t. m. se je med 11. in 12. uro dopoldne na potu Koledvorske ulice, St. Petra cesta, čez franciški most, Glavni trg in Stari trg zgubila črna denarnica z vsebino 365 kron in nekaj drobiža. Pošteni najditelj se prosi, da odda denar pri magistratu proti postavni nagradi.

Hrvatske novice. Toča je padala v petek zvečer nad Zagrebom in okolico, kakor golobja jajca debela ter napravila mnogo škodo. — Pri »Katoliškem listu« je gosp. Korenić odložil uredništvo. — Nedeljski poštitek je bil včeraj zaradi štrajka na železnica po celi deželi odpravljen.

Najnovejše novice. — Morilec svojega očeta oproščen. Kasacijsko sodišče je odbilo pritožbo državnega pravdnika proti oprostitvi nekega Leonardelija iz puljske okolice. Isti je namreč svojega zapravljenega očeta, ki je hotel podariti celo svoje posestvo svoji priležnici, s škarkami zaklal. Porotniki so izrekli, da je bil v silobranu ter so ga oprostili.

Za projektovano avstrijsko razstavo v Londonu je obljubilo trgovsko ministrstvo 500.000 K državne podpore.

Viak je zdrknil s tira blizu Litoměřic. Ranjenih je 16 oseb, pet težko.

Spomenik Shakespeareu, in sicer prvega na Nemškem, so odkrili v Weimaru nasproti Goethejevi hiši.

Zaradi izdaje vojaških tajnosti je bil v Berlinu obsojen urednik časopisa »Die Woche« v 7dnevni zapor v trdnjavi, ker je prinesel v svojem listu podobo neke ograde pri trdnjavi Metz.

Polom banke. Banka Polletti Monigiotti v Luganu je ustavila plačevanje. Primanjkijaj znaša milijon frankov. Bankir je izginil.

Štrajk mornarice. Častniki francoske trgovske mornarice v Marziju so začeli štrajkati, dokler se ne sprejmejo nekateri odpušteni mornarji.

Punt zaradi vojaških naborov. V Belényasu na Ogrskem se je ob priliki letošnjih vojaških naborov spuntalo prebivalstvo ter navalilo na naborno komisijo. Podpolkovnika Lausch in Lukács ter komitatni predsednik Jančo so bili v smrtni nevarnosti, ker bi jih bili prebivalci gotovo ubili, ako bi ne bili o pravem času prihiteli orožniki. Med puntarji in orožniki je nastal pravcati pretep, v katerem je bil oden orožnik smrtno ranjen.

Premalo šol ima Novi York. Za 70.000 otrok ni mesta v raznih šolah. Da bi se odpravil ta nedostatek, bodo sedaj zgradili novo šolo, ki bo imela 6 nadstropij. Imela bode seveda priprave za vzdigovanje v gorenja nadstropja, ki bodo vzdigovale do 30 otrok hkrati. Visokost bode znašala 66 m, izdatki dosegajo 2 milijona. V zgradbi bode 97 učnih sob, amfiteater za 15.000 oseb za večerna predavanja za odrasle, sobana za igro in telovadbo, sobana za ročna dela in kuhinja. Zgradba se stavi v francoski renesanci.

Car in vojak. Nemške novice so prinesle te dni (velikonočno) pripovedko o ruskem carju Nikolaju I. O velikonočnih praznikih leta 1838 je bival car v Moskvi. Na Velikonoč jutraj je šel iz Nikolajevske palače ter pozdravil vojaka, stojičega na straži, z navadnim velikonočnim pozdravom: »Hristos voskresel! Toda vojak, mesto da bi odgovoril: »Vai istinu voskresel!« je rekel: »Nikakor Veličanstvo, Hrist ni vstal od mrtvih!« Car je vojaka ostro pogledal, ki mu je pa ponosno odvrnil: »Veličanstvo, jaz sem Žid!« Car je vojaka baje obdaril za njegovo neustrašljivost, toda kasneje je bil premeščen v kazenski polk. Ta pripovedka je vedoma izkvarjena. Oni vojak, ki je na pozdrav carjev »Hristos voskresel!« odgovoril: »Tak skazetja!« (Tako se govori), ni bil Žid, ampak mohamedanski Kirgiz. Vojaku se ni ničesar dogodilo, ampak od tega časa se je skrbno pazilo, da so bili na velikonočni praznik le pravoslavni Rusi na straži.

Ministrstvo za bogochastje in nauk je izdalo statistiko gimnazij in realk, ki uživajo pravico javnosti. Iz te statistike posnemljemo: Gimnazijev je bilo na Kranjskem 5, na Koroskem 3, v Primorju 7, na Štajarskem 9, v Dalmaciji 5. V vsej Avstriji je 222 gimnazij. Učni jezik je na teh gimnazijah: na 116 nemški, na 51 češki, na 30 poljski, na 6 italijanski, na 3 maloruski, na 5 srbsko-hrvatski in na 11 utrakvistini. Realk pa je: na Štajarskem 4, na Koroskem 1, na Kranjskem 2, v Primorju 4, v Dalmaciji 2. Vseh realk je v Avstriji 121. Učni jezik je na 69 realkah nemški, na 37 češki, na 10 poljski, na 3 italijanski, na 1 hrvatsko-srbski in na 1 utrakvistini. E dini Slovenec je toliko srečen, da mu ni treba srednjih šol. Poslancev nimamo! Most bo kmalu dograjen do Adrije. Za nas je »veto« važnejši kakor pa slovensko srednješolstvo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 25. aprila. Poslanska zbornica bo zborovala do 8. maja.

Budimpešta 24. aprila. V Heresu pri Velikem Varadinu je danes sklicala neodvisna stranka velik shod, na katerega je bil povabljen Kossuth in drugi odlični poslanci neodvisne stranke, kateri pa radi štrajka niso mogli priti. Prišlo pa je več vodij iz Velikega Varadina. Zborovalcev se je polastila silna razburjenost takoj s početka, ker se je širila vest, da nameravajo socialisti shod razgnati. Za vzdrževanje miru in reda je došel en eskadron huzarjev iz Velikega Varadina, na licu mesta pa je bilo mnogo orožnikov. Množica je bila vedno bolj in bolj razburjena in zaman se je trudil veliki župan, da bi jo umiril. Nakrat je počil strel in smrtno zadet se je zgrudil orožniški stražmešter Ress na zemljo. Ustrelil je neki socialist. Ress je imel še toliko moči, da je dvignil svojo puško in pri priči ustrelil dotičnega socialist; nato pa se sam zgrudil in izdihnil. Vsled tega je zandarmerija ustrelila v množico, kar je napravilo strahovit učinek. 23 oseb je bilo takoj ubitih, 40 pa težko ranjenih. Ranjence so

prenesli v občinsko hišo. Iz Velikega Varadina sta se odposlali dve kompaniji pehote na lice mesta. Poroča se tudi, da so še v štirih sosednih krajih nastali veliki nemiri in da so se celo že zažigale hiše. Vendar pa še te vesti niso potrjene. Navzlic temu se je v dotične občine že poslalo vojaštvo.

Budimpešta 24. apr. Štrajk je končal. V Budimpešti se nahaja samo še okoli sto štrajku oči železničarjev, a še ti bodo v ponedeljek nastopili službo. Do 9. ure zvečer se jim dostavijo vozni certifikati, na kar takoj odpotujejo na svoja mesta. V ponedeljek bodo iz Budimpešte že vsi vlaki redno odhajali.

Budimpešta 25. aprila. Ogrski železničarji so bili v svojem pravičnem boju s krutim nasilstvom in kršenjem zakona premagani. Naredba, s katero so bili železničarji poklicani v vojaško službo, je nečuveno in brezprimerno teptanje zakona. Ne peštanska ne dunajska vlada nima pravice, sklicati železničarjev raznih letnikov, nego sme sklicati samo rezerviste posameznih letnikov; nikdar ne sme rezervistov po njih civilnem poklicu izbirati iz različnih letnikov in jih porabiti za civilno službo. Vladno postopanje je celo v poslanskih krogih, celo med posl. vladne večine obudilo nepopisno ogorčenje. Tisza se je po vsi pravici bal, da bi parlament njega in njegovega kumpana Hieronymija linčal in zato je danes kar nenadoma parlament razgnal. Komaj je predsednik otvoril današnjo sejo, že je Tisza naznanil kraljevski dekret, ki je vse presenetil. Zasedanje poslanske zbornice je zaključeno. Tisza je razpodel parlament, ker se je poslancev bal, zaključil pa je zasedanje, ker sedaj poslanci niso deležni imunitete in mu torej izročni za slučaj agitacije na milost in nemilost. Resnost položaja se zrcali v tem dogodku. Budimpešta je do skrajnosti razburjena in protidinastične manifestacije se vzlic divjanju policije ne prestanjo ponavljajo.

Budimpešta 25. aprila. O krvavem dogodku v Elesdu pri Velikem Varadinu se poroča: Orožniški stražmojster Recz je socialist, ki kot Rumuni niso hoteli poslušati madjarskih govorov, psoval in žalil njih narodna čutila. Bogati rumunski kmet Akys, katerega je stražmojster z ного sunil v zobe, je ustrelil in zadel stražmojstra v srce. Padaje s konja je stražmojster trikrat ustrelil in usmrtil Akysa. Nato je stražmojstrov namestnik komandiral streljati. Orožniki so iz 30 karabinerjev dvakrat ustrelili med množico. Prebivalstvo je v nepopisnem strahu bežalo na vse strani.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 25. aprila. Dne 21. t. m. je bila ob reki Jalu mala praska. Rusi so v čolnih prešli čez reko na korejska tla. Neki japonski čoln, ki je hotel ruskim čolnom prestriči povratek, so ruski topovi uničili. Štabni kapitan Smejzyn, ki je bil v tem boju ranjen, je umrl.

Petrograd 25. aprila. Namestnik Aleksejev je odredil, da se zaplenijo vse tuje ladje, na katerih se dobe priprave za brezzično telegrafijo, časnikarji, ki so jih rabili, pa bi se obsodili kot vohuni.

Petrograd 25. aprila. Ladja poročevalca »Daily News« se je približala Port Arturu, a ruske straže so jo ustavile in takoj odpravile iz območja ruskega brodogradnja.

Berolin 25. aprila. Parobrodna družba Hamburg-Amerika je ladjo »Belgija« prodala ruski vladi in se pogaja tudi zaradi prodaje ladje »Kolumbija«.

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhl
nje pri igrah in stavah, pri svečanostih
in oporokah, kakor tudi pri nepričako-
vanih dobitkih.

Vydrave žitne kave
POSKUSITE SI! Vsekok dragovoljno.
Posame 6 kg pošljite 4 K 50 h. trnava.
"DOMAČI PRIJATELJ"
Vsekok dragovoljno. Posame 6 kg pošljite 4 K 50 h. trnava.

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 23. aprila 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majevna renta	99.85	100.05
4 1/2% srebrna renta	99.80	99.80
4% avstr. krona renta	99.60	99.80
4% zлата	119.35	119.65
4% ogrska krona	97.90	98.10
4% zлата	118.40	118.60
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4 1/2% Zader	100.00	100.00
4 1/2% bos-herc žel. pos. 1902	100.55	101.50
4% češka dež. banka k. o.	100.00	100.25
4% z. o.	100.00	100.20
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.65	101.75
4 1/2% pešt. kom. k. o. z		
4 1/2% pr.	107.00	108.00
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr.	101.00	102.00
4 1/2% ogrske cen.		
dež. hr.	100.50	101.30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.25	101.25
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že-		
leznic d. dr.	100.10	101.00
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	
4% prior. dol. žel.	99.50	100.00
3% juž. žel. kup. 1/1.	298.40	300.40
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101.00	101.80

Srečke.	193	195
Srečke od 1. 1854	193	195
" " 1860 1/2	182	184.50
" " 1864	239	263
" tizske	161	163
" zem. kred. I. emisije	296	306
" " II.	294	299
" ogr. hip. banke	272	278
" srbške a. trs. 100—	89	94.50
" turške	132.50	133.50
Basiliška srečke	21.25	22.25
Kreditne	465	475
Inomoške	81	84.75
Krakovske	78	82
Ljubljanske	68	72
Avst. rud. križa	53.10	55.10
Ogr.	29	30
Rudolfove	66	71
Salcburške	77	80
Dunajske kom.	504	514

Delnice.	81	81
Južne železnice	81	81
Državne železnice	641.25	642.25
Avstr.-ogrške bančne delnice	1605	1616
Avstr. kreditne banke	643	644
Ogrske	788	790
Zivnostenske	250	252
Fremogopok v Mostu (Brux)	620	630
Alpinski montan	412.25	413.25
Praske žel. ind. dr.	1945	1984.50
Rima-Murányi	492.50	493.50
Trbovljske prem. družbe	337	343
Avstr. orožne tovr. družbe	453	457
Češke sladkorne družbe	150	154

Valute.	11.35	11.39
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.05	19.07
20 marke	23.44	23.52
Sovereigns	23.92	24
Marke	117.17	117.37
Laški bankovci	95.20	95.35
Rubliji	252.75	253.50
Dolarji	4.84	5

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 2549. Predajni uradni tlak 756.0 mm

April	Čas opazovanja	Starost barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
23.	9. zv.	730.4	11.3	sl. jug	pol. oblak.
24.	7. zv.	731.7	8.5	brevet.	oblačno
	2. pop.	731.0	17.6	sl. svzhod	oblačno
25.	9. zv.	731.9	13.0	sl. svzhod	dež
26.	7. zv.	732.8	11.6	brevet.	oblačno
	2. pop.	731.8	18.4	brevet.	del. jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje
11.8° in 13.0° — normale: 11.0° in 11.1° —
Mokrina v 24 urah: 6.4 mm in 2.7 mm

Zahvala.
Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa č. duhovščini, g. c. kr. glavarstvenemu komisariju, gg. c. kr. uradnikom, poštnim kolegom, županstvu, pevcem, učiteljstvu in šolski mladini, raznim društvom i. t. d., ki so nama o priliki smrti našega nepozabnega, iskreno ljubljenega soproga, ozir. brata, gospoda
Alojzija Sorč
c. kr. poštarja, veleposestnika itd.
izkazali blago sočutje, ki so darovali predragemu pokojniku prekrasne vence in so v tako obilnem številu prihiteli od blizu in daleč spremljati ga k večnemu počitku, izrekave tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.
Bovec, dne 20. aprila 1904.
Miroslava v. Sorč r. Himmer
soproga.
Karolina Omajer r. Sorč
sestra.

Služba inštruktorja

želi prevzeti vsučiliški dijak.
Ponudbe pod šifro „Inštruktor“ na
upravnistvo „Slov. Naroda“. 1172-1

Za Bloke (Novavas)
se išče 1173-1

izučen mesar.

Več se izve pri županu, tam.

Za večjo manufakturno trgovino se
išče spreten, zanesljiv ter soliden
pomočnik.

Reflektira se le na dobro moč.
Ponudbe naj se pošiljajo direktno:
Jos. Morauc
trgovina z manufakturnim in modnim
blagom — **Rudolfovo.**
Istotam se sprejme tudi
učenec
ki je dovršil dva ali vsaj en gimnazij-
ski razred. 1176-1

Dobra eksistenca in pozicija

z naslovom ravnatelja se nudi mlajšemu
trgovcu po poklicu s prevzetjem medna-
rodnega trgovskega zavoda brez konkurence
v Zagrebu. Reflektanti, po možnosti sloven-
ščine zmožni, ki imajo za prevzete najmanj
10000 K kapitala, naj natančne dopise z
referencami pošiljajo pod „Debet & Credit
2410“ na naslov **Rudolf Mosse, Du-
nauj. 1., Seilerstrasse 2.** da se odpošlje
naprej. 1175-1

Ces. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Intod in voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osonni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m.
dopolodne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3 uri 56 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osonni vlaki Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj osonni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl.
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m. zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. popoldne osonni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m.
zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m.
in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 5 m.
dopolodne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za
s min. pred krajovnim časom v Ljubljani. 1

Krojaški salon za gospode
IVAN MAGDIČ
Ljubljana, Stari trg št. 8.
Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po
najnovejših journalih iz najmodernejšega in naj-
boljšega tu- in inozemskega blaga. 521-19

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

Služba.

Sprejme se v službo pošten in čeden
hlapec katerekoli starosti, samo da je spo-
soben za domača dela in opravljati enega
konja. — Ponudbe z zahtevno letnega pla-
čila sprejema uprav. „Slov. Nar.“ 1156-2

Za neko zunanjo trgovino z me-
šanim blagom se išče takoj 1158-2

spretna prodajalka.

Več pove zavod za službe T. No-
votny na Dunajski cesti št. 11.

Gostilničarji!

Proda se takoj
kompletna
oprava za gostilno
obstoječa iz 39 okroglih miz, 114 sto-
lov, 1 kredence, zrcala, slik, vrčkov,
kozarec, steklenic, miznih prtov, ser-
viet, žlic, nožev, vilic, skledic in krož-
nikov.
Kje? pove upravništvo „Sloven-
skega Naroda“. 1174-1

Poskusite

pristni
rastlinski
liker
„Florian“
Po okusu in zdra-
vem učinku prvak
likerjev.
Ogreva in oživilja telo,
Budi tok in prebavo,
Daje dobro spanje.
Lastnik: 5-93
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
Vzroci se radovoljno dajejo brezplačno.

Trgovski pomočnik

18. let, izvežban v manufakturni, špe-
cerijski in železninski stroki, išče s
25. majem službe. 1131-3
Kdo? pove upravništvo „Sl. Naroda“.

Trgovski pomočnik

soliden in lepega vedenja, dober in
hiter prodajalec se sprejme v trgovino
špecerijskega in železnega blaga.
Kje, pove upravništvo „Sloven-
skega Naroda“. 1157-2

Sprejemem takoj dobro izvež-
banega

urarskega pomočnika

Plača po dogovoru.
FERDO ŠKRABA
urur v Idriji. 1159-2

Zgodovinska povest
iz francoskih časov
na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)
je izšla!
Ta povest je, izhajaje v „Slov.
Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in
živo zanimanje po vsej deželi ter smo
jo morali na mnogostransko izrečno
zahtevo izdati v posebni knjigi.
Dobi se edino-le pri
L. Schwentnerju v Ljubljani.
Iztis po K 1'60, po pošti K 1'80.

1170-1 **Jos. Paulin**
Ljubljana, Marijin trg št. 1.

Žive ribe

(postrvi, karpe) **J. C. Praunseiss**
ima vedno v zalogi trgovina delikates
vinarna, Glavni trg.

Razpis stavbe.

Podpisano županstvo odda ponudbenim (ofertnim) potom
zgradbo nove mestne hiše v Novem mestu
v proračunjeni skupni svoti od 55.000 K.
Pismene ponudbe, ki naj so kolekovane z 1 K, zapečatene in od zunaj kot
take označene, morajo obsegati ime, priimek, poklic in stanovanje ponudnika.
Ponudbi je priložiti 5% varščine od zneska onih del, na katera se ponudba
glasi, ali pa za skupno delo.
Ponudbe se bodo sprejemale **do dne 7. maja 1904 do 12. ure**
popoldne, na kasneje došle ponudbe se ne bodo oziralo.
Načrte, troškovnik in stavbene pogoje si lahko vsakdo ogleda v navadnih
uradnih urah pri podpisnem županstvu.
Županstvo mestne občine Rudolfovo
dne 23. aprila 1904. 1177-1

Naznanilo.

Dne 27. aprila 1904 se bode vršila na domu g. **Josipa Strehar**
v Ljubljani, na Tržaški cesti h. št. 2 potom prostovoljne sodne dražbe
a) od 9. ure dopoldne naprej zakupodaja posestva vlož. št. 46 kat.
obč. Kapucinsko predmestje, hiš. št. 2 na Tržaški cesti z dvoriščem, hišice
na dvorišču, gospodarskega poslopja, skladišča, hleva, dveh barak in vrta
za dobo 10 let od 1. maja 1804 naprej; izključna cena znaša 1400 kron,
vadij znaša polovico najvišjega ponudka letne zakupnine, vadij in polovico
letne zakupnine je takoj plačati;
b) od 2. ure popoldne naprej razprodaja premočnin, kakor hišne oprave,
gospodarskega in mesarskega orodja i. t. d.
Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo v pisarni podpi-
sanega c. kr. notarja.
V Ljubljani, dne 22. aprila 1904. 1142-3
Dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar kot sodni komisar.

Učiteljica

na dvorazrednici v lepem kraju Gorenjske
blizu železnice želi radi rodbinskih razmer
menjati s koleginjo najraje na
Dolenjskem.
Ponudbe pod T. J. upravništvu „Slo-
venskega Naroda“. 1171-1

Otroška vrtnarica

izvežbana za slovenski in nemški
učni jezik želi **privatne službe**
pri kaki spoštovani rodbini. 1151-2
Ponudbe se vljudo sprejemajo do
15. maja 1904 in sicer pod naslovom:
„M. P. 228“, poste restante, Ljubljana.

Alojzij Luznik

na Vrhniki pri Ljubljani
preskrbuje dobre
harmonije doma-
čega in ameriškega
sastava, faktor tudi
zasovirje, pla-
nine in pisalne
stroje. — Daje se
tudi na obroke.
Ceniki na zahtevanje
51 brezplačno. 1294

Najlepše posestvo

v Šentrupertu
nekdanj Franc Paulinovo, za vsako večjo tr-
govino najprikladnej; 3 enonadstropne hiše
na Glavnem trgu poleg cerkve, gospodarska
poslopja, sadni in zelenjadni vrt, ograjen,
izvrstni veliki vinogradi s kletmi v bližini,
travniki, njive, gozdi i. t. d. brez pritlikih.
proda podpisani lastnik skupno ali
vsako posebej iz proste roke popreje ali na
prostovoljni **javni dražbi dne**
2. maja t. l. v Šentru-
pertu, po najugodnejših plačilnih ob-
rokah in obrestih. Podpisani proda ugodno
tudi svojo v deželni deski vpisano
graščino Grič
na Mirni pri Trebnjem. Dvonnadstropni gra-
dič, novo preurejen, gospodarskega poslopja,
sadni in zelenjadni vrt, ograjen, stari gozdi
i. t. d., skupaj okoli 30 orolov. Najzdravjša
krasna grška lega, med gozdi in vinogradi,
komaj pol ure oddaljeno od železniške po-
staje Trebnje — Dolenjsko.
1170-1 **Jos. Paulin**
Ljubljana, Marijin trg št. 1.

755-10

Žive ribe

(postrvi, karpe) **J. C. Praunseiss**
ima vedno v zalogi trgovina delikates
vinarna, Glavni trg.

Razpis stavbe.

Podpisano županstvo odda ponudbenim (ofertnim) potom
zgradbo nove mestne hiše v Novem mestu
v proračunjeni skupni svoti od 55.000 K.
Pismene ponudbe, ki naj so kolekovane z 1 K, zapečatene in od zunaj kot
take označene, morajo obsegati ime, priimek, poklic in stanovanje ponudnika.
Ponudbi je priložiti 5% varščine od zneska onih del, na katera se ponudba
glasi, ali pa za skupno delo.
Ponudbe se bodo sprejemale **do dne 7. maja 1904 do 12. ure**
popoldne, na kasneje došle ponudbe se ne bodo oziralo.
Načrte, troškovnik in stavbene pogoje si lahko vsakdo ogleda v navadnih
uradnih urah pri podpisnem županstvu.
Županstvo mestne občine Rudolfovo
dne 23. aprila 1904. 1177-1

Naznanilo.

Dne 27. aprila 1904 se bode vršila na domu g. **Josipa Strehar**
v Ljubljani, na Tržaški cesti h. št. 2 potom prostovoljne sodne dražbe
a) od 9. ure dopoldne naprej zakupodaja posestva vlož. št. 46 kat.
obč. Kapucinsko predmestje, hiš. št. 2 na Tržaški cesti z dvoriščem, hišice
na dvorišču, gospodarskega poslopja, skladišča, hleva, dveh barak in vrta
za dobo 10 let od 1. maja 1804 naprej; izključna cena znaša 1400 kron,
vadij znaša polovico najvišjega ponudka letne zakupnine, vadij in polovico
letne zakupnine je takoj plačati;
b) od 2. ure popoldne naprej razprodaja premočnin, kakor hišne oprave,
gospodarskega in mesarskega orodja i. t. d.
Cenilni zapisnik in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo v pisarni podpi-
sanega c. kr. notarja.
V Ljubljani, dne 22. aprila 1904. 1142-3
Dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar kot sodni komisar.

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in obecnokoristne
namene.